

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 365/2013-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obce K., zastúpenej advokátom JUDr. J. K., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Svidník v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 320/1999, sp. zn. 5 C 96/2009 a sp. zn. 3 C 46/2010, postupom Krajského súdu v Prešove vo veciach vedených pod sp. zn. 5 Co 137/2012 a sp. zn. 7 Co 166/2010 a jeho rozsudkom zo 17. marca 2011, ako aj uznesením sp. zn. 7 Co 16/2012 zo 17. mája 2012 a takto

rozhodol:

Sťažnosť obce K. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2013, na výzvu ústavnému súdu doplnená podaním z 21. marca 2013, doručená sťažnosť obce K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv

zaručených čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 320/1999, sp. zn. 5 C 96/2009 a sp. zn. 3 C 46/2010, postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) vo veciach vedených pod sp. zn. 5 Co 137/2012 a sp. zn. 7 Co 166/2010 a jeho rozsudkom zo 17. marca 2011, ako aj uznesením sp. zn. 7 Co 16/2012 zo 17. mája 2012.

2. Sťažovateľka v sťažnosti a jej doplnení podrobne uviedla chronologický priebeh namietaného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 320/1999 (žaloba o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy), pod sp. zn. 5 C 96/2009 (žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti) a pod sp. zn. 3 C 46/2010 (návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C 96/2009).

3. Z obsahu sťažnosti, jej doplnenia a pripojených písomností vyplýva, že vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 320/1999 v časovej následnosti rozhodol okresný súd najprv rozsudkom zo 17. septembra 2010, ktorý čiastočne potvrdil krajský súd rozsudkom sp. zn. 7 Co 166/2010 zo 17. marca 2011 a vo zvyšku vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie; potom rozsudkom z 23. novembra 2011, ktorý krajský súd uznesením sp. zn. 7 Co 16/2012 zo 17. mája 2012 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, a posledne rozsudkom č. k. 8 C 320/1999-520 z 28. septembra 2012 (ktorým žalobu zamietol). Toto rozhodnutie napadla sťažovateľka 12. októbra 2012 odvolaním, o ktorom v čase podania sťažnosti (a jej doplnenia) ešte krajský súd nerozhodol.

4. Ústavný súd vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej petitu (t. j. východiska pre rozhodovanie ústavného súdu) konštatuje, že predmetom sťažnosti vo vzťahu k porušeniu označených základných práv (pozri body 1 a 10) je namietanie postupu okresného súdu v celom konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 320/1999 a odvolacími rozhodnutiami krajského súdu sp. zn. 7 Co 166/2010 zo 17. marca 2011 a sp. zn. 7 Co 16/2012 zo 17. mája 2012 v tejto veci.

5. V konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 96/2009 ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu z 21. apríla 2010 nadobudol právoplatnosť 22. mája 2010.

6. Vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 3 C 46/2010 ústavný súd zistil, že uznesenie okresného súdu z 23. marca 2012 o povolení obnovy konania krajský súd uznesením sp. zn. 5 Co 137/2012 zo 4. októbra 2012 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala sťažovateľka 8. februára 2013 dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

7. Sťažovateľka v inak nejasnej a neurčitej sťažnosti (na čo bol jej advokát upozornený, pozn.) *„vidí porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces... dlhé roky pretrvávajúci súdny spor [pretrvávajúcim súdnym sporom] o určenie vlastníctva k sporným pozemkom a neprehľadný stav [neprehľadným stavom] vlastníckych vzťahov sporných pozemkov, ktorý bol vytvorený cieľavedomými, tendenčnými a zmätočnými, ale na seba nadväzujúcimi rozhodnutiami okresného a krajského súdu.“*

8. Podľa názoru sťažovateľky *„Okresný súd... v konaní 8 C 320/99 od 13. 4. 1999 a v súvisiacich konaniach 3 C 46/10 a 5 C 96/09 je nečinný a doposiaľ odmieta vykonať konkrétny dôkaz bez uvedenia dôvodu, prečo doposiaľ nevykonal navrhovaný dôkaz... (... prečítaním listu, ktorý M. G... porovnaním pravosti podpisu M. G. na kúpnej zmluve s podpisom... na testamente... prečítaním čestného vyhlásenia obce K.), čím podstatne zvýhodňuje postavenie odporcov v konaní, čím porušil základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy..., ako aj právo na spravodlivý proces v neprospech Obce K...“*.

9. K namietanému porušeniu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy sťažovateľka v doplnení sťažnosti uviedla:

„Stav právnej neistoty zvyšuje neodôvodnené dlhé konanie 8 C 320/99. V tomto prípade ale nejde o sťažnosť pre nečinnosť súdu. Okresný súd aj krajský súd tu konajú, preto sme nedávali sťažnosť orgánu štátnej správy súdov, v zmysle zák. č. 757/2004 Z. z. V tomto prípade ide o zdlhavé konanie v skutkovo a právne jednoduchej veci sústavným

kolotočom vydávaných nezákonných rozhodnutí a to aj za cenu porušovania základných práv a slobôd garantovaných ústavou a medzinárodnými dohovormi. Kolotoč vydávaných nezákonných rozhodnutí spôsobuje porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaniach 8 C 320/99 a 3 C 46/10.“

10. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1) Základné právo Obce K. upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy... nečinnosťou Okresného súdu... v konaní vedenom pod spisovou značkou 8 C 320/99 a 3 C 46/10 porušené bolo.

2) Základné právo Obce K. upravené v článku 20 ods. 1 Ústavy... v konaní vedenom na Okresnom súde... pod sp. zn. 8 C 320/99 a 5 C 96/09 a na Krajskom súde... pod sp. zn. 5 Co 137/2012-79 porušené bolo.

3) Základné právo Obce K. upravené v článku 46 ods. 1 Ústavy... v konaní vedenom na Okresnom súde... pod sp. zn. 8 C 320/99, 3 C 46/10 a 5 C 96/09 a rozsudkom Krajského súdu... pod sp. zn. 7 Co 166/2010-424 a uznesením 7 Co 16/2012 z 17. 5. 2012 porušené bolo.

4) Okresnému súde... zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva.

5) Krajskému súde... zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva.

6) Obci K. priznáva finančné zadostúčenie v celkovej sume 14 390,70 €...

7) Obci K. priznáva trovy konania 270 €...“

II.

11. Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Sťažovateľka sa v petite svojej sťažnosti domáhala toho, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy namietaným postupom a označenými rozhodnutiami menovaných všeobecných súdov (pozri bod 10).

13. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

14. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 264/2011).

15. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začíta plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Podľa odseku 1 tejto právnej normy sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo

slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

16. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania (koncentrovaným v petite jeho sťažnosti), okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

III.

17. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že v rámci predbežného prerokovania sťažnosti vychádzal z návrhu sťažovateľky (kvalifikovane právne zastúpenej advokátom), koncentrovaného v petite sťažnosti (pozri bod 10 a tiež bod 16), a poznamenáva, že aj napriek výzve ústavného súdu na odstránenie nedostatkov sťažnosti sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu primerane neupravila petitu sťažnosti (nezosúladila ho s ňou produkovanou dôvodovou argumentáciou).

III.A

18. Sťažovateľka namietala porušenie označených základných práv menovanými súdmi predovšetkým v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 C 320/1999 (pozri bod 2 sťažnosti a body 1 až 3 petitu sťažnosti). V tomto konaní okrem rozhodnutí krajského súdu sp. zn. 7 Co 166/2010 zo 17. marca 2011 a sp. zn. 7 Co 16/2012 zo 17. mája 2012 nekonkretizovala rozhodnutie(a) okresného súdu, ktorých dôsledkom mali byť porušené jej základné práva zaručené čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy (pozri body 1 a 10), pričom, ako to vyplýva z bodu 1 petitu sťažnosti, namietané porušenie základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy sa vzťahuje na celý priebeh (bližšie nešpecifikovaných etáp) prvostupňového konania.

19. V konaní sp. zn. 8 C 320/1999 ostatným rozhodnutím okresného súdu v čase podania sťažnosti bol rozsudok č. k. 8 C 320/1999-520 z 28. septembra 2012

o zamietnutí sťažovateľkinej žaloby, proti ktorému podala sťažovateľka odvolanie (pozri bod 3).

20. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v prípade podania opravného prostriedku (v danom prípade odvolania) a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je ústavná sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o takomto opravnom prostriedku, pričom lehota na podanie takejto sťažnosti bude zachovaná aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (I. ÚS 169/09, I. ÚS 138/2011, I. ÚS 66/2012).

21. Keďže sťažovateľka mala možnosť domáhať sa nápravy (vo vzťahu k namietanému porušeniu označených základných práv) v odvolacom konaní, ústavný súd vychádzajúc z princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť v tejto jej časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

III.B

22. Sťažovateľka ďalej samostatne namietala porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy „*rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 7 Co 166/2010-424 a uznesením 7 Co 16/2012 z 17. 5. 2012*“ (pozri bod 3 petitu sťažnosti). Predmetné rozhodnutia, ako to vyplýva z bodu 3 sťažnosti, nadobudli právoplatnosť ešte pred podaním ústavnej sťažnosti (pozri bod 1).

23. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde (pozri bod 15). Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto jej časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

III.C

24. Sťažovateľka namietala porušenie označených práv aj v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 3 C 46/2010 (pozri bod 2 sťažnosti a body 1, 2 a 3 petitu sťažnosti). Podľa zistenia ústavného súdu v tejto veci (sp. zn. 3 C 46/2010) proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 5 Co 137/2012 zo 4. októbra 2012 podala sťažovateľka 8. februára 2013 dovolanie (pozri bod 6).

25. Ak sa za danej situácie sťažovateľka domáhala svojich práv jednak na najvyššom súde a zároveň aj na ústavnom súde, musela byť sťažnosť v tejto jej časti odmietnutá pre jej predčasnosť, pretože o ochrane týchto práv, ktorých porušenie sa namieta, bude najprv rozhodovať najvyšší súd. Vzhľadom na to ústavný súd sťažnosť v tejto jej časti odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (pozri tiež body 20 a 21).

III.D

26. Sťažovateľka taktiež namietala porušenie označených základných práv v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 96/2009 (pozri bod 2). Podľa zistenia ústavného súdu predmetná vec bola právoplatne skončená 22. mája 2012 rozsudkom okresného súdu z 21. apríla 2010 (pozri bod 5).

27. Keďže sťažnosť bola ústavnému súde podaná 25. februára 2013, t. j. po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty, ústavný súd ju v tejto jej časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú (pozri tiež bod 23).

III.E

28. Sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy v konaniach vedených

pod sp. zn. 8 C 320/1999 a sp. zn. 3 C 46/2010 (pozri tiež bod 2 sťažnosti a bod 1 petitu sťažnosti) ústavný súd vzhľadom na už uvedené zistenia a konštatovanie (body 3, 4, 6 a 18), ako aj závery (body 21 a 25) a tiež na skutočnosť uvedenú v bode 9 [nepodanie sťažnosti na priet'ahy v konaní a neurčitý (nejednoznačný) prejav o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti námietok „*V tomto prípade ale nejde o sťažnosť pre nečinnosť súdu...*“] v daných okolnostiach podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

IV.

29. Po odmietnutí sťažnosti ako celku nebol už právny dôvod zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. júna 2013